

Őszi eső

Áttetsző gyöngy csíkok lógnak a felhőkből
szemerkél az eső.

Este van.

A térvilágítás alatt sietve megy
egy két járókelő.

A vizes aszfaltra szín csíkokat vetít
a kirakat fénye.

Oly szépen ragyog mintha mosolyogna
a háznak szeme fénye.

Az út menti lámpák sárga gömböket világítanak.

Köréjük vízpára ül,

mint meghitt estéken a vibráló gyertya láng, mely fénye
a falakra vetül.

Halk koppanások sorozata, amint a cseppek az
esernyőre hullnak,

melyen szépen egymásba érnek, majd onnan
gyorsan lecsorognak.

Az összegyűlt tócsában cakkos szélű, száraz
falevélke pördül.

Táncol

egy öreg, magányos padnak, melyre
most épp senki sem ül.

Mintha tükröt simítottak volna lábunk alá, melyben élesen
rajzolódik a fent,

melyre az eső a szivárvány színeiből
őszi színeket kent.

Mint egy úszó, mesebeli város, mely a feszített
vítükörre épült

és az ázott esti fényektől
varázsossá szépült.